

Kore
ilâvesi

Cumhuriyet

Para ile
ayrıca
satılmaz

27 nci Yıl Sayı : 9457

KURUCUSU: YUNUS NARİ
Telgraf ve mektub adresi: Cumhuriyet, İstanbul — Posta Kutusu İstanbul No. 246
Telefonlar: Urumi Santral Numarası: 24298. Yazı İşleri 24299, Matbaa: 24390

Pazar 3 Aralık 1950

Kore cephesinin en ileri mevzilerinde 4 topçu eri Anavatandan gelen haberleri «Cumhuriyet» gazetesinden takip ederlerken

Cephede Mehmedciğin İlk Muharebesi

En ileri mevzide 5000 kişilik Çin kuvvetine karşı çıkan 500 Türk topçusunun yanında 24 cehennemî saat yaşadım

(Kore harb muhabirimiz Faruk Fenik yazıyor)

Kore cephesi: — Hep cepheyeyiz!.. Mançuryaya dayanmamıza bir kaç hafta kaldı. Soğuktan başka hiç bir şeyden ürpertimiz yok.

Dün gece topçu taburle beraber hududa 25 mil mesafede düşmanla karşı karşıya idik. Hayatımızın en heyecanlı dakikaları belki dün akşam geçti.

25 inci Amerikan tümeni topçumuzun himayesinde ilerliyor ve kahramanlar ilerleyen piyadeleri top ateşle destekliyorlardı. 24 Kasım 1950 saat 10 sıraları idi. 23'üncü tümen düşmanın çekildiğini ve ileri hatları Amerikan piyadelerinin tuttuğunu haber verdik.

Bize düşen vazife, 10 mil ilerlemek ve yeni hatlarda topçu ateşine devam etmektir. Yarbay Tahsin Kurtay, beraberinde topçu Yüzbaşısı Tahir Karaman ve Üsteğmen Alâeddin Özalp olduğu halde mevzi keşfi için ileri gidiyorduk.

Düşman daha dün buraları terkmişti. Her taraf cesetlerle dolu idi. Biraz ilerledikten sonra bir Amerikan tank bölüğü Komutanı bizi yolumuzdan çevirdi.

— Gidemeyiz! dedi. Vaziyeti daha bilmiyoruz. Düşman belki gizlenmiştir. Biz burada ileri hattayız. Bizden daha ileride şimdilik kimse yoktur.

Bu cesareti göze almak ölümü kabul etmektir. Amerikalı tank teğmeni bunları söyleyen üç Türk subayın gözü birbirinde buluştu.

Kararları, gitmek ve gece bastırılmadan topları yeni mevzilere sokmaktır. Amerikalı subayı orada bıraktık ve yürüyerek topları yerleşeceği köye kadar geldik.

Köyde tek insan yoktu. Üç gündür Türk toplarının dövdüğü bu bölgede hayat namına hiç bir şey kalmamıştı. Dar toprak sokaklardan ve insan ölümlerinin üzerinden atlayarak mevzi yerlerine geldik.

Yarbay Tahsin: «Derhal dönüp topları getirmeliyiz!» dedi.

Gün batmadan geriye telsizle vaziyeti bildirdik ve hava kararırken toplarımızı mevzilere yerleştirdik.

Toplarımız düşman topluluklarını dövcek şekilde mevzileştirildi.

Gözlemler jeplerle atlayarak ileri hatlara kaydılar.

Sol ileri kanadımızı Amerikan piyade taburu tutuyor ve gözlemlerimiz toplara ateş tanzim ettirmek için düşmanın burnunun dibine sokuluyorlardı.

Topçu Üsteğmeni Sertaç ve üç Mehmedciğim çoktan düşmanla temasta idi. Hepimiz telsizin başında oturmuş, düşman hakkında malûmat bekliyorduk.

Hava iyiden iyiye kararmıştı. Topların namlularının gecenin karalığına «büşbütün

başka bir dehaet veriyordu. Üsteğmen Rıza Bekin, Amerikan topçularını irtibat tesisi için arkaya hat döşemekle meşguldü. Makineli tüfekler mevzilere yerleştirilmiş ve topçu bölüğünün muhafazasına memur aslanlar ön hatları tutmuşlardı.

Düşman geliyor

Saat geçeyarsı, 11 e doğru Sertaç'tan ilk haber geldi:

«— Alo, Sertaç konuşuyor. Alo Sertaç konuşuyor. Mevzilerimize 12 mil mesafede düşmanın 5000 kişilik bir kuvveti geseyi takiben üzerimize doğru geliyor.

Bize 3 mil mesafeden aşağıya 400 - 500 kişilik bir düşman kuvveti kaymaktadır.» Amerikan piyadeleri şiddetli düşman ateşi karşısında çekilmeğe mecbur kaldılar.

Düşman ateşi altında tarassudumuz devam ediyoruz. Top ve mitralyöz sesleri kulağımızın dibinde uğulduyor. Her taraf alevler içinde.

Ormanlar, evler ve düşmanın bıraktığı kamyonlar hep yanıyor.

Sıfırın altında 20 derecede her şeyin donduğu bu şimal Kore dağlarında bir cehennem manzarası var. Buzların içinde alevlerin kırmızılığını seyrediyoruz. Çok güzel bir mehtab çıktı. Fakat dondurucu bir mehtab. Ayaklarımızın donduğunu hissediyoruz. Fotoğraf makinesini kaldırıp resim almak takatimiz kalmadı.

Topların gürleyişi burnumuzun dibine kadar yaklaşıyor. Mitralyöz kurşunlarının vınlıyarak kulaklığın dibinden geçişini duyuyoruz.

Bizden 7-8 mil geride bulunan Amerikan topçusu düşman hatlarını dövmeye başladı. Göklerde büyük homurtularla tayyareler uçuyor. Artık hakiki harb içindeyiz! Harbin bütün dehşeti ve bütün fecatini ilâklerimizde kadar hissediyoruz.

Saat geçeyarsını çoktan geçti. Sertaç, büyük düşman kuvvetlerinin yaklaşıyor olduğunu bildiriyor.

Ankaradaki Amerikalı Albay

Ateşi idare merkezindeyiz. Yanımızda Amerikalı Albay Gambi var. Ankarada Topçu Okulunda hoca olan bu kıymetli Albay bu gece de bizi bırakmıyor.

Arkamızdaki Amerikan topçuları bizi ateş himayesine almak ve düşmanı tüzic etmek için irtibat istiyorlar.

Geriye döşenen bütün telefon hatları çeteciler tarafından kesildi. Hiç bir telefon işlevini, telsizlerle de anlaşıyoruz.

Üsteğmen Rıza Bekin, Gedikli Çavuş Mustafa Genç, Gedikli Ustaçavuş Adnan Kan- toğlu beraberlerinde üç dört muhafız alarak

Kuzey Kore cephesinde karakiş bütün şiddetle başlamıştır. Soğuğa mukavemet edebilmek için ellerimizi yukarıda görüldüğü şekilde içi yünü - kalın meşin elbiseler giymektedirler.

hatları tamire çıktılar. Tam beş mil yeniden hat döşeyecekler.

Düşman burnumuzun dibinde... Kurşunlar bizi yalayarak geçiyor. Albay Gambi, onlar çıkarken sesleniyor: (Parolanız tabanca fişek.)

Amerikan askerlerine rastlarsanız parolanız Club-Golf, unutmayınız. Boşboğuna harcanarsınız!

Amerikalılarla tilsizle irtibatlamaya başladık.

Tercümanımız Yüzbaşısı Refik Soykut, Sertaç'a yardım etmek ve yeniden keşifler yapmak için ön hatlara çıktı.

Cephede yalnız kaldık

Cepheden geri çekilen bindirilmiş Amerikan piyadeleri başımızdan rüzgâr gibi geçiyor. Artık cepheye kimse kalmadı.

Kendi emniyetimizi kendimiz sağlayacağız. Köşebaşları mitralyözlerle tutuldu. Toplar önümüzdeki boğazdan gelecek düşmana karşı tevahid edildi.

Hepimiz heyecan içindeyiz. Bekliyoruz. İşte nihayet silâhlarımızın ve kuvvetlerimizin boy ölüştüğü Türkün ne demek olduğunu dünyaya göstereceği saat geldi.

5000 e karşı 500

Ateşi idare merkezinde yanın sobanın başında soğuktan titriyoruz.

Düşman 3 mil yakınımda ve 5000 e yakın, bir kısmı da motorize olarak geliyor.

Bize mevcudiyetleri haber verildiği saatte 10 mil yukarımda idi. Şimdi çoktan bize yanmış olmalıdır.

Piyademiz bizimle beraber olsa hiç çekinmiyeceği! Fakat şimdi onlar bizden tam 30 mil geridedir. En ön hatta Türk topçusundan başka kimse kalmadı...

Harekât subayı Yüzbaşısı Semsî Aralp soğukkanlılığım hiç bozuyor. Mitralyöz ve bomba sesleri ateşi idare çadırının yanlarına kadar geldi.

500 Mehmedle 5000 kişiye karşı çıkmış durumdayız! Bana da bir otomatik tabanca verdiler. Son dakikada ben de ateşe istarak edeceğim.

Yüzbaşısı Celâl Ünal, Yarbay Tahsin Kurt ayla konuştuktan sonra vaziyetimizi Amerikan topçu karargahına bildirdi.

Kararımız: «son dakikaya kadar siperlerimizi muhafaza edeceğiz!» Telsizler mütemadiyen işliyor.

Amerikalılar bizi müdafaa için bir tank bölüğü gönderdiklerini bildirdiler.

Doğrusunu söylemek lâzımsa, birden içimizde bir kuvvet geldi.

Amerikalı üsteğmenin nasihati: «Çekilin»

Aradan çok geçmedi. Bir Üsteğmenin kumandasında 40 tonluk tanklardan bir kaç tanesi gelecek 500 metre ilerimizde bulunan geçitleri tutular.

Amerikalı Üsteğmen keşif için ileri çıktı ve geldiğinde «vaziyetin çok berbat olduğunu, bu şekilde burada barmılamayacağımı, derhal çekilmemizin en makul hareket olacağını» bildirdi ve kendisi tanklarına dönme emri vererek geri çekildi.

Üsteğmene göre düşmanın en ağır tankları burnumuzun dibine kadar gelmişti ve bizim bu çukur yerde bunlara karşı kendimizi hiç bir şekilde müdafaa etmemize imkân yoktu.

Tanklar çekilirken hepimizi bir hüzdür aldı. Fakat içimizde hiç bir korku yoktu. Mehmedciğim diyor ki:

«— Komutanım, buraya harbetmeğe geldik. Ve çok şükür Allaha, bize o dakikaları gösterecek.»

Cephede idik ve yapayalnızdık. Vakit sabaha yaklaşıyor. Sertaç da döndü.

Düşman mermilerinden kendisini zor kurarmıştı. Yanındaki üç Mehmedciğim: «— Eğer yere kapanmasaydık, başımızda patlayan obüs bizi çoktan cennete göndermişti.» dediler.

Biz durumu inceleyen, geriden bir Amerikalı zenci üsteğmen geldi.

Haritasını çıkararak Binbaşısı Ahsen Sa-yar'a durumu izah etti.

Zenci üsteğmen biraz Almanyada bulunduğu için Binbaşısı ile almanca konuşuyordu. Vakit kalmadığını ve derhal çekilmemizin lâzım geldiğini bildiriyordu.

Sabahleyin şafakla beraber düşman muhakkak ki büyük bir taarruz yapacak ve birağlığı bu yerleri tekrar eline geçirecekti.

Zencinin verdiği malûmata göre, gelenler tamamen Komünist Çin kuvvetleri idi. Ve tayyarelerden yapılan keşifler de, bunların mavi gömlek giydikleri ve miktatlarının saatten saate artmakta olduğunu belirtiyordu.

Biz zenci subayla konuşurken Yüzbaşısı Süleyman Polat odaya girdi. En soğukkanlı Yüzbaşımız...

«— Biz buraya harbetmeğe geldik, harbedeceğiz!»

Zencinin gözleri döndü: «Ama karargahdaki kuvvet 5000 kişi. Tanklara karşı müdafaa silâhlarımız yok! Çekilmekten başka bir çaremin mevcud olduğunu tahmin etmiyorum!»

Zenci Üsteğmen bunları söyledikten sonra jeebine atladı ve «Bye Bye» diyerek gitti.

Arkamızdaki Amerikan topçuları önümüzdeki hatları döviyordu. Bizim topçular yayılm ateşe geçmişlerdi. Burası şimdi bir

Kuzey Kore cephesinde iyi teçhiz edilen bir Türk eri, silâhı elinde düşmanı bekliyor

Cephe gerisinde erlerimiz istirahat esnasında. Askerlerimiz (Cumhuriyet) gazetesinde Anavatandan gelen mektupları okuyorlar

Cephede Mehmedcigin İlk Muharebesi

En ileri mevzide 5000 kişilik Çin kuvvetine karşı çıkan 500 Türk topçusunun yanında 24 cehennemî saat yaşadım

Kore'deki Bayrağım

Kore'de dalgalanan albayrağım
Sana feda olsun bu canım.
Senin altında akarsa kanım
Helâl olsun sana varlığım.

Kore'ye gelmişiz tam beş bin asker
Karşımıza çıksa azgın hainler
İmanımız onların hepsine yeter
Albayrak kızılı her yerde yener.

Bayrağımızdır bizim kanımız
Kanımızdır bayrak gibi şanımız.
Geldiğimiz yer çok iraksa da
Burada bayrağımız, burada vatanımız.

Kore Türk Silâhlı Kuvvetleri
Kumandanlığında
ALİ SABAH

— Baştarafı 1 inci sahifede —
cehennem manzarası arz ediyordu.
Sağlam çıkabileceğimizden artık
hiç ümidim kalmamıştı. Keşke, son
çektığım resimleri zenci ile yolla-
saydım ve gazetemize vaziyeti bildir-
seydim! diyordum.

Ali Hocanın okuduğu Kur'an

Belki bir daha yazı yazmak bile
nasib olmayacak! Yanımızda Hoca
Ali Özyılmaz var. Mütemediyen
Kur'an okuyor ve herkesin mane-
viyatını yükseltiyor.

Mehmedcigin zaten aldırığı yok.
Düşman geliyor, dediğimizde:
«Gelecekte göreceği de vardır!» di-
ye mukabele ediyor.

Top bağlarını doluyor. Batar-
ya kumandanları aslan gibi maşal-
lah.

Birinci bataryaya Kurmay Yüz-
başı Suphi Acon kumanda ediyor.
İkinci bataryanın komutanı Yüzba-
şı Halli Kovalıkpınar, üçüncüsünün
ki ise Orhan Türel... «Biz, diyorlar,
topçu subayız... Atığımızı vur-
ruz. Onun için hiç merak etmeyin-
iz, düşmanın büyük kuvvetleri
buralara kadar ulaşamayacaklar-
dır. Küçük kuvvetleri de bizim as-

(Kore harb muhabirimiz Faruk Fenik yazıyor)

Taarruz başlıyor

Vakit sabaha yaklaşıyor. Gün a-
ğarmaya ve silâh sesleri kesilmeğe
başladı.

Ortalıkta şimdi bir derin sükûnet
var. Fakat bu sükûnet insana büs-
bütün dehşet veriyor.

Belli ki bu sükûnetin arkasından
fırtınalar kopacak. Her taraf buz
kışmış! Biyıklarından buzlar sal-
lanıyor. Soğuktan nefes bile alamı-
yoruz. Nerede ise benzinler dona-
cak...

Her taraf çakıl çakıl buz...
Bu soğukta ve bu buzların içe-
risinde biraz sonra belki çok de-
şetli muharebeler olacak.

Bunu düşünmek bile insanı ür-
pertiyor.

Fakat Mehmede güvenimiz var.
Onu dünya asırlarca tecrübe etmiş
ve ona güvenmenin mükâfatını
görmüş bir milletin çocuklarıyız,
müsterihiz.

Yanımızda üstteğmen Bedirhan,
yüzbaşı Ali, üstteğmen Neşet, topçu
keşif subayı Cevad Ayerdoğan var.
Hepsi tehlikeleri gülerak karşı-
yorlar. Hele yüzbaşı Polat gelince...
Kendimizi bir film senaryosu sey-

rediyormuşuz, zannediyoruz, içi-
mize bir rahatlık çöküyor.

Sabah oldu. Saat 5 i geçiyor.
Taarruz başladı. Düşmanın silâh-
ları çok yakınlarımıza tesir ediyor.
Hepimiz siperlerdeyiz.

Biraz sonra yol oyunundan gelecek
kuvvetlere karşı koymak için bek-
liyoruz. Başka taraftan gelmelerine
imkân yok. Dört bir tarafımız sarp
dağlarla çevrili...

Daha güneş bile doğmadı. Belki
güneş zaferimizi müjdeleyecek. He-
pimiz o dakikaların heyecanla bekli-
yoruz.

Telsizler mütemediyen işliyor.
Amerikan kumandanı: «Tayyare
filolarımıza emir verildi, diyor.
İcab ederse, düşmanın gerilerine
paraşütle, katarlar indireceğiz. Mev-
zinizde tutununuz!..»

Saat beş buçuk. Etraftan ölüm
yağıyor. Ah bir hava aydınlansa...
Bizim hava aydınlansa dememize
kalmadı. Korenin bütün hava mey-
danlarından, Japonya'nın bütün ha-
va üslerinden havalanan uçaklar
Kore'nin şimalinde imdadımıza ya-
uştılar. Şimdi düşmanın tepesine
tonlarla bomba yağıyor.

Dağlar bile tutuştu. Düşmanın
silâh sesinden eser kalmadı.
Mitralyözler düşman gerilerine
kadar her tarafı tanyor ve Türk

topları kaçmak istiyenleri tarumar
ediyor. Hepimizde bir sevinç havası
var.

Toplar güredikçe Mehmedlerin
sesi geliyor:
«— Nur olun aslanlar!..»

Tayyare bombaları o gün akşa-
ma kadar düşmana ölüm yağdırdı-
lar. Düşman tepelenmişti. Faakt he-
pimiz de bitab ve perişan düşmü-
ştük.

Bir gün bir gece ne yemek yemiş,
ne de uyku uyumuştuk!
Zaferi elde etmiştik ama hepimiz
de perişan olmuştuk...

Akşama kadar orada kaldık. Ö-
nümüzde piyade kuvveti olmadığı
için artık yeni mevzilere girmek
mecburiyetindeyiz.

Tekrar ilerlemek üzere şimdilik
5 mil geriye kayıyoruz.
Yarın piyadeler de buralara gele-
cekler.

Hududa şimdi 20 mil mesafede-
yiz.

***
Şimdi en ileri hatlarda Cumhur-
iyet okunuyor. Hepsine birer Cum-
huriyet gazetesi hediye ettim. Kah-
ramanlar top başında İstanbul ha-
vadisleri okuyorlar ve kendileri için
dua edenlere selâmlar yolluyorlar.
Allah gazalarını mübarek etsin!

FARUK FENİK

Kore'deki Şehide

Öldün. Bu ölüş, Rabbine yaklaşmağa benzer..
Bir hamlede bin merhaleyi aşmağa benzer..
Son menzili bir vahy-i mukaddesle sezip de
Tarihte yanan meş'aleye koşmağa benzer..

Zannetme ki, gurbet denilen bir kefenin var.
Bayrak seni bir vecdi ibadetle kucaklar..
Yurdundan uzak yerdeki heybetli şehidler
Toprakta değil, sinei millette yatarlar..

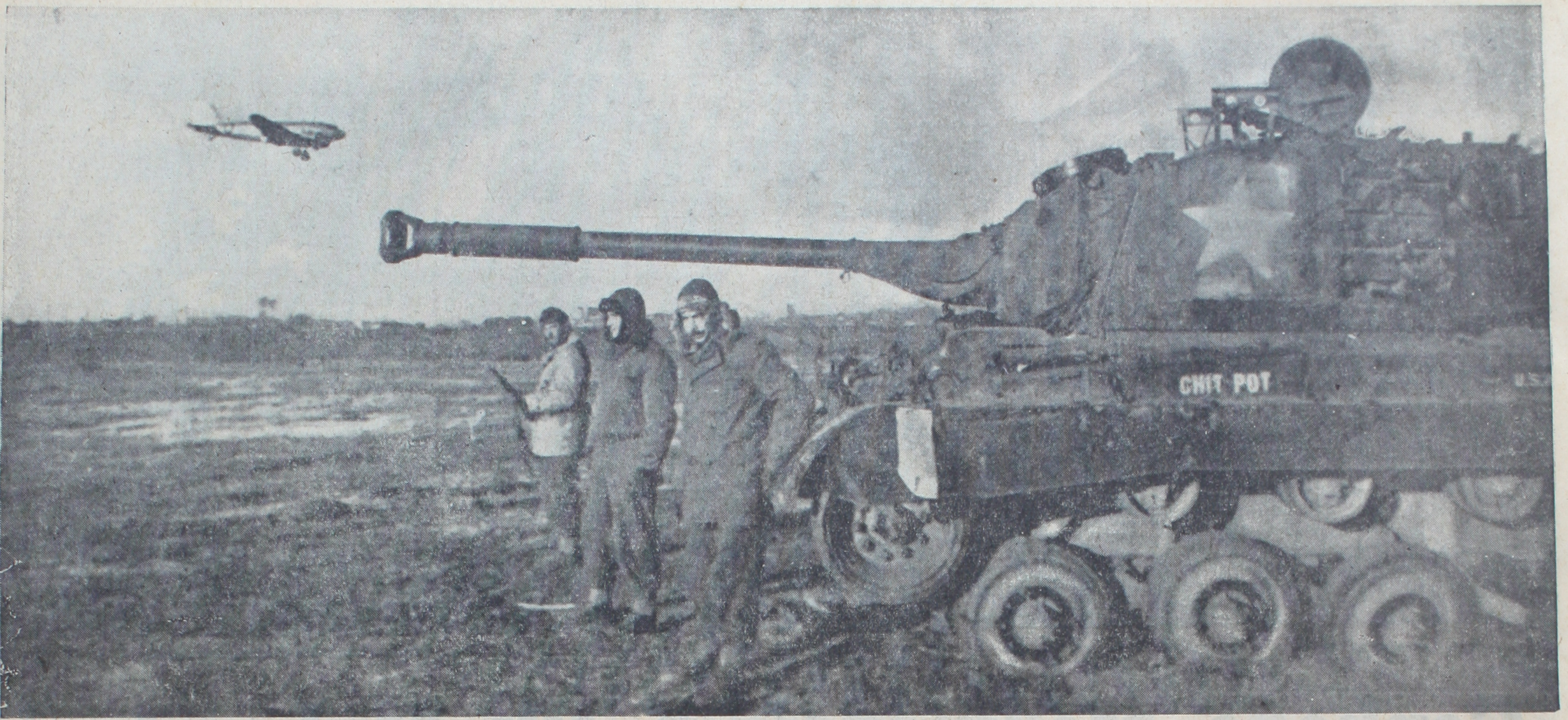
Kirpiklerin altında biten yaşlı çiçekler
Mağrur ve güzel türbeni bir kuş gibi bekler..
Onlar ki, bizim en ebedî fatihamızdır..
Her yıl bu diyardan gidecekler, gelecekler...

Bir yepyeni âyet gibi, efkârı uyandır,
Dünya, bunu bekler, koca Türk hayli zamandır..
FARUK ŞÜKRÜ YERSEL

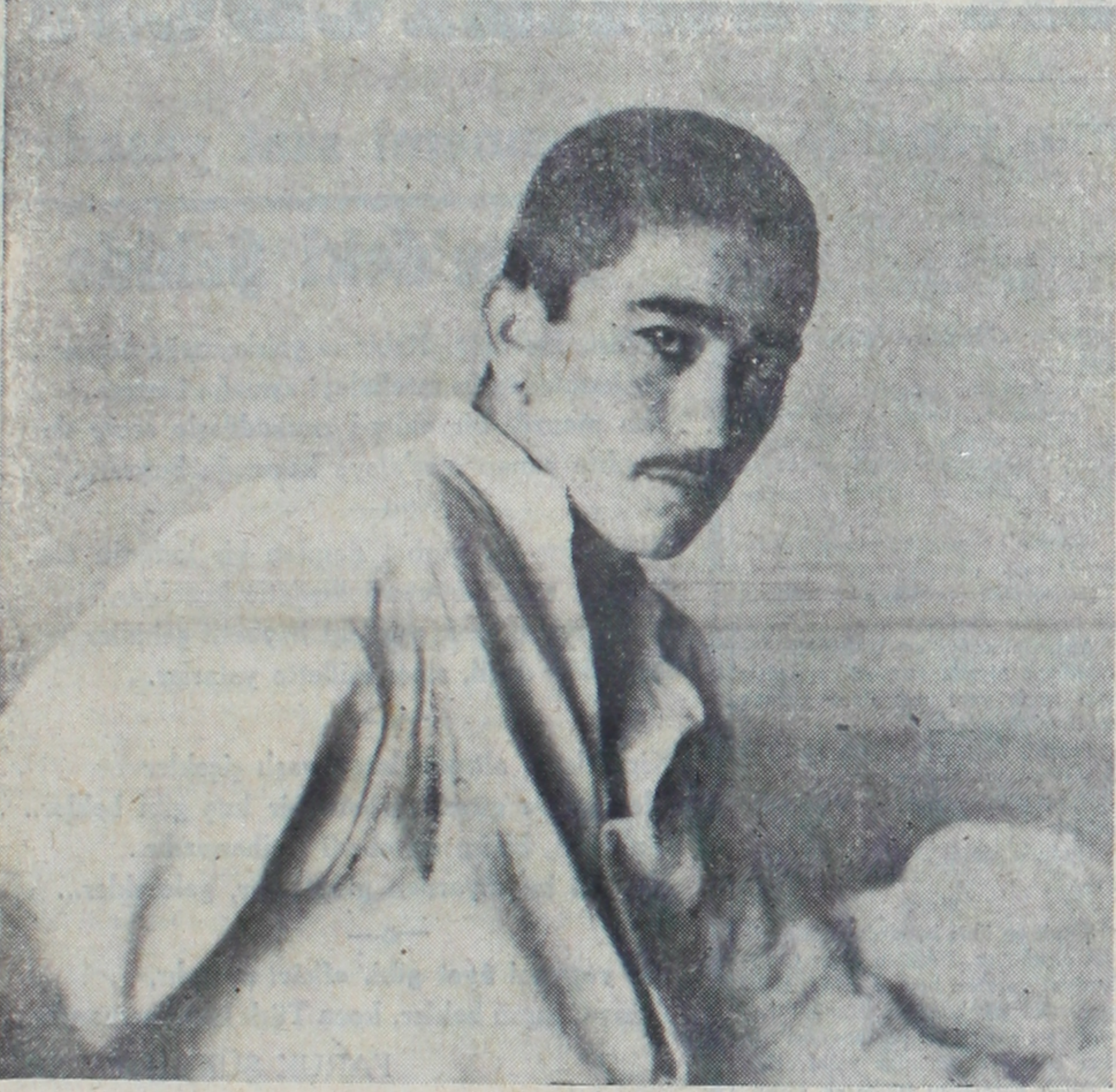

Kuzey Korede dondurucu bir soğukta cephe hattına doğru yol alan Türk Savaş Birliğinden bir takım

Cepheden son gelen resimlerden: Bir Amerikan tankının önünde ileri düşman hatlarını gözetleyen Türk erleri

Düşmanla göğüs göğüse çarpıştıktan sonra yaralanan kahraman erlerimizden biri hastanede istirahat ederken

Kuzey Kore cephesinde bir Türk subayı çadırının önünde

Korede savaşan Türk askeri çok güzel teçhiz edilmiş durumdadır. Yukarıdaki resimde Amerikan kibritleriyle bir Amerikan sigarası yakan erimiz görülmektedir.

İleri hatlara hareket için emir bekleyen kahraman askerlerimiz

İleri hatlarda bulunan bir müfrezemiz tetikte

Kahraman topçuları mız vazife başında

Kamufflaj için hazırlık